

A kispeszi SZDSZ vezető esete a munkásőr antennákkal ^[1]

„Az elmúlt három hónapban [...] munkásőr laktanyák udvarán, beton alapokra helyezett acél antenna tartószerkezetet állítottak fel. [...] Le kívánjuk szögezni, hogy jelen helyzetben, amikor az ország a demokratizálódás útjára lépett, és a független politikai szervezetek és pártok egyként követelik a munkásőrség teljes felszámolását, az MSZMP burkolt fegyveres hadseregének megszüntetését, teljesen oktalan és felelőtlen döntés újabb milliós nagyságrendű kiadásokkal terhelni a Nemzetet!”

Bevezetés

Az alábbi 1989. április-május folyamán lezajlott levélváltás a budapesti munkásőr parancsnok és a kispeszi SZDSZ szervezet, ill. annak vezetője között a rendszerváltás időszakának átmeneti helyzetét tükrözi, amelyben már érezhető az alakuló többpártrendszer világa, de még él a múltat idéző fegyveres szervezet valósága is. A kispeszi SZDSZ szervezet vezetője a szocialista törvényekre hivatkozva kívánta felelősségre vonni a helyi tanácsstagot munkájának hanyag végzése miatt, ugyanakkor a rendszer keretein túllépve követelte a Munkásőrség megszüntetését is. A források lényegében ezt a kettősséget tükrözik: *Kóhalmi István*, a kerületi SZDSZ ügyvivője egyrészt nyílt levélben vetett fel a szervezet számára fontos kérdéseket, amelyek között a Munkásőrség megszüntetése is szerepelt, másrészt viszont - nyilvánvalóan tudomásul véve, hogy ekkor még realitás a fegyveres testület léte - egy konkrét ügyben levelet intézett a Munkásőrség Országos Parancsnokságához is. A Munkásőrséghez természetesen nem csak a testületnek címzett levél érkezett meg, hanem kerületi parancsnok kísérelvelevelével együtt a nyilvánosságnak szánt rópiratok is, amelyek - ha tartalmukban el is tértek egymástól - 1989. április 27-re, az SZDSZ programismertető gyűlésére hívták a kerület lakosságát. Mai szemmel a helyszín is némileg ironikusnak tűnhet, hiszen a helyszín a Kispeszi Munkásotthon Művelődési Házban, a Marx utcában volt.

Az egyik szórólap a XIX. kerület Báthory utcai régi kiskeresztmetszetű gázvezeték cseréjének elintézéséről számolt be, aminek érdekében a terület tanácsstagja nem tett semmiféle lépést. Ennek kapcsán tudósított arról is, hogy a tanácsstag nem vett részt a tanácsüléseken, s nem foglalkozott lakókörzetének problémáival. Véleménye szerint D. J. „az érvényes Tanács törvény értelmében *nem tett eleget közmegbízatásának*”, ezért aláírásgyűjtést kezdeményezett visszahívásáért.

Emellett tudósított arról is, hogy „levelet intéztem a Munkásőrség Országos Parancsnokságához a kispeszi munkásőr laktanya udvarán felállított antenna tartó acéltorony tárgyában.”

A másik röplap ugyancsak az említett gyűlésen való részvételre, az SZDSZ programjának részletes ismertetésére, vitájára, közös továbbgondolására hívott fel, s a szövetség fő követeléseit sorolta fel: az MSZMP oszlassa fel a Munkásőrséget, szüntesse meg alapszerveit egyfelől a fegyveres testületekben, másfelől a munkahelyeken!

A kispeszi SZDSZ ügyvivő és a Munkásőrség közötti levélváltásban a kispeszi, a csepeli és a pestlőrinci parancsnokság udvarán álló antennatornyok szükségességének a felvetése, ill. lebontása volt a központi kérdés. A levélíró levelének tanúsága szerint „oktalan és felelőtlen döntés újabb *milliós nagyságrendű kiadásokkal terhelni a Nemzetet*”. Az SZDSZ helyi képviselője a Munkásőrség Országos Parancsnokságának (MOP) címezte levelét, választ azonban „csak” a budapesti parancsnok, *Forró Dezső* küldött, ami szintén tükrözi 1989 tavaszának átmenetiségét, ill. hogy a panasztévót komolyan is vették, meg nem is. A munkásőr parancsnok válasza ezt a feltevést látszik alátámasztani, hiszen az írást „figyelemre nem méltó - névtelen levélnek” minősítette azzal, hogy írja visszaél az SZDSZ nevével, amely nyilvánvalóan nem kérne ilyen „számon kérő stílusban” információt. *Forró* ugyan a „demokratizmus” kereteinek betartásával válaszolt, de semmilyen felvilágosítással nem szolgált a levélben és a röplapokban felvetett kérdésekre a hatalmi körön kívül álló „magánszemélynek”.

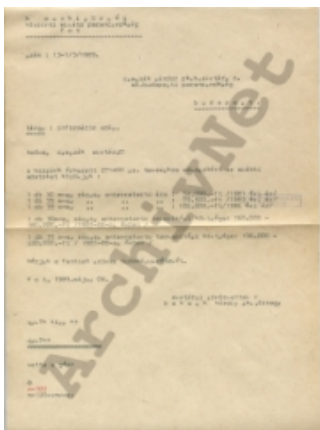
Forró Dezső válasza „bejött”, mert ettől kezdve ő és nem az országos parancsnokság lett a levelező partner, s az SZDSZ helyi szervezetének vezetője felháborodott levelében inkább saját legitimitációját volt kénytelen magyarázni: „kijelentjük, hogy az Szervezetünk nevében, általunk íródott. [...] Szervezetünknek nincs (és nem is lesz) egyszemélyi „vezetője”. [...] Szervezetünk egyeztetett álláspontjainak képviselőjét, a három fős Ügyvivői Testület látja el, melynek nevében, valamint a jelzett 22-es tanácsstagi körzetben működő egyik, lakóbizottsági elnök, jelen esetben szerény személyem nevében küldtük meg Önnek levelünket.”

Forró Dezső - nyilván nem csupán saját ötletére hagyatkozva - ismételt megkerülte a felvetett kérésekre a választ, s a problémát helyi ügyként kezelve csak arra mutatott hajlandóságot, hogy 1989. június 5-én a kispeszi „22. számú tanácsstagi körzet nyilvánossága előtt” adjon a munkásőrség képviselője választ a felmerült kérdésekre.

Miért is volt érdekes ezeknek a 30 méteres toronyoknak a sorsa? Mint az SZDSZ helyi képviselője írta: „Az elmúlt három hónapban a XIX. kerület Hunyadi u. 2-4. sz. alatt, a XXI. kerület Tanácsház tér 7. sz. alatt, valamint a XVIII. kerület Vörös Hadsereg út 170. sz. alatti munkásőr laktanyák udvarán, beton alapokra helyezett acél antenna tartószerkezetet állítottak fel.” *Kóhalmi István* - vélhetően MSZMP forrásokból - úgy vélte, hogy ezek a „40-50 méteres” acéltoronyok „egyféle gyorsriasztást” céloztak, s „Budapest összes kerületében” létesítettek ilyeneket.

Hogy a Munkásőrség komolyan vette a kispeszi SZDSZ által felvetett problémát, azt az is bizonyítja, hogy az ügyirat mellé az 1989. április 26-ai helyzet szerint elhelyeztek két táblázatot, amelyek a budapesti parancsnokság antennahelyzetét mutatták be, ill. hogy hol készült 30 méteres antenna (torony). (*Lásd külön szkenelt képeken!*) Az SZDSZ által kifogásolt három torony a Munkásőrség táblázata értelmében még 1988-ban épült. Ami érdekes, hogy a táblázatban felsorolt 11 budapesti antennát 1985 és 1988 között emelték, 1989-ben csak a XV. kerületben terveztek újat építeni. Az ügyet tovább árnyalja, hogy korábban miért nem épültek ilyen nagyméretű toronyok, ill. ha már megépítették őket, többségük miért „állt üresen”, vagyis a működéshez szükséges technikával nem szerelték fel őket. Ilyen antennák a megyei parancsnokságok területén is épültek, és a Munkásőrség egységes és teljes körű híradástechnikai rendszerének fejlesztésével függtek össze, amelyek főként belpolitikai események esetén voltak hírtovábbításra igénybe vehetők. Ettől természetesen nem választható el, hogy az MSZMP egyes épületei közötti híradástechnikai összeköttetést, rádiókapcsolatot is a Munkásőrség rendszerén keresztül igyekeztek megvalósítani. Ezt a feladatot zömmel a parancsnokságok tetejére telepített néhány méteres antennarúddal oldották meg. Mint az egyik közölt táblázat is mutatja, az antennák egy része nem munkásőr objektumon volt (pl. az V. és a XXII. kerületben a rendőrség épületén), másutt a pártbizottság épületén (VIII.), vagy az Magyar Honvédelmi Szövetséggel közösen (XII.). Ezek a régebben működő antennák 6, ill. 12 méteresek voltak. (Épületek tetejére eleve szükségtelen volt a 30 m-es, s a táblázat szerint terveztek is ilyen rövidebbeket.)

Az SZDSZ kérése az antennák árára vonatkozóan úgyszintén érdekelte a Munkásőrség vezetőit, mert a Főton lévő Központi Ellátó Parancsnokságtól megkérték egy-egy ilyen antenna felépítésének költségét is. Érdekes, hogy bár 1988-ban Budapesten három ilyen antenna épült, az építési költségeket azonban csak 1985-1986-os áron tudták megadni. Eszerint egy 30 méteres rácsos antenna telepítési költsége 160-180 ezer Ft volt. A gyorsuló inflációt figyelembe véve ennél 1989-ban tetemesen magasabb költségekkel kellett már számolni.

[Képgaléria megtekintése](#) [2]

Kóhalmi István gyorsriasztásra utaló megjegyzését többféleképpen is értelmezhetjük, hiszen a Munkásőrséget a párt hadseregének tekintették, s az alakuló ellenzéki csoportosulások, pártok tartották attól, hogy a hatalom ekkor még egyedüli birtokosa felhasználhatja a fegyveres szervezetet ellenük. Erre lehetett is indokuk, hiszen a Grósz Károly, a gyengülő pozíciójú pártfőtitkár körül álló csoport feltehetően számolt ezzel a lehetőséggel is. Az 1989. áprilisi 21-23-ai KISZ-kongresszuson, egy folyosói beszélgetésben utalt is arra, hogy Németh Miklóssal együtt fontolgatja a gazdasági szükségállapot bevezetését. A hír nyilvánosságra kerülése után Németh Miklós telefonált a TV Híradó élő adásába, és elmondta, hogy a főtitkár, a miniszterelnök elődje valótlanosságot nyilatkozott. Hozzá kell tennünk, a MOP áprilisban valóban elfogadott egy határozatot - különböző szükségállapot esetén bevethető - elit egységek létrehozására, de ezek megszervezését csak 1991-re tervezték. Ezen túlmenően a Munkásőrség vezetése ódzkodott attól, hogy erőszakosan fellépjen az ellenzékkel szemben, s ezt a közölt levelek hangneme is alátámasztja.

A „gyorsriasztás” kifejezést ebben az időszakban a pártapparátuson belül használták, de nem az azonnali katonai bevetés értelmében. Így a levélíró ismerete nem származhatott pontos forrásból, bár jó helyen tapogatózott, hiszen az MSZMP KB Agitációs és Propaganda Osztályán akkor már évek óta dolgoztak egy olyan gyorsriasztási, vagy inkább gyorstájékoztató rendszer kialakításán, amellyel a pártapparátus megfelelő szintű felelőseit, ügyeletesit valamilyen vészhelyzet esetén minél gyorsabban értesíthették. Itt nem feltétlenül háború, vagy forradalom, valamilyen zavargás állt az előtérben - hanem más békeidőben is előforduló katasztrófa helyzet, mint árvíz, földrendés, tömegbaleset stb. Ne feledjük, egy adott területi egység első számú vezetője, a védelmi bizottság parancsnoka mindig a helyi (megyei) pártbizottság első embere volt, mint ahogy országos szinten, vészhelyzet esetén Kádár János volt a hadsereg parancsnoka. A pártapparátus ilyen jellegű igényeit pedig a Munkásőrség technikai hátterével elégítették ki. 1957 után a Munkásőrség és a pártbizottság helyi székházai, vagy egy épülettömbben voltak, vagy egymás szomszédságában, csak az új székházak és laktanyák/parancsnokságok építésekor kezdett a két szervezet helyileg szétválni, de az együttélés igen sok esetben a két szervezet fennállása során végig megmaradt.

Az említett - mai szemmel igen nehézkes - eredetileg MONOLOG nevű gyorsriasztási rendszert addig kívánták működtetni, „amíg ki nem épül a párt egybekapcsolt, a városokat is felölelő számítógép rendszere.” Az előterjesztő úgy látta, hogy: „Két éven belül lehetőség van arra, hogy riasztási rendszer nélkül, az ügyeletes számítógépek adott jelle üzembe lépjenek, maguk rögzítsék az adást, s az erre jogosult személy a szöveget a képernyőn megjeleníthesse.” *Ezek az antennák azonban a MONOLOG rendszerhez és a számítógépes hálózathoz is szükségtelenek voltak, ezzel is magyarázható, hogy az újonnan épült tornyokat nem állították rendszerbe.*

A rendszer hírtovábbítási módja a következő volt: „A jóváhagyott szöveget egy speciális szerkesztő program segítségével Commodore-64-es számítógép magnetofonjára írjuk.[...]” A kazettára vett anyagot a Magyar Rádió az egyik URH-adón [Bartók] a műsor befejezése után sugározza a közvetítő állomások segítségével a kívánt területekre. A munkásőrség ügyelete által riasztott híradó szakszolgálat kijelölt személyei a kódolással közölt időpontban veszik az adást, majd a kazettát reggel, munkakezdéskor átadják a városi (városi jogú) pártbizottság első titkárnak vagy megbízottjának, akit egyébként az üzenet várható érkezéséről az ügyelet a híradó szakszolgálat riadóztatása mellett pár percen belül, még munkaidőben értesít. A pártbizottság e feladattal megbízott társadalmi munkatársa a dekódolást lehetővé tevő szerkesztő program segítségével a pártbizottság működési területén közösségi tulajdonban levő számítógépen megjeleníti a szöveget. A központi, annak híján helyi felelős döntésnek megfelelően kiírják, leírják, fotózzák, stencilezik vagy szóban továbbítják az alapszervezeteknek, megjelölve a további felhasználás módját.” Az ügymenet persze ennél cifrább volt, mert - távbeszélőn, távgépírón vagy rádió - az MSZMP KB Agitációs és propaganda osztályának egy kijelölt munkatársa előzetesen értesítette a MOP főügyeletét, a pártbizottsági székházak első titkárait, hogy a Minisztertanács 807/1989. számú utasítása alapján „1989. június 1-jei hatállyal megszüntetem a [...] pártszékház munkásőrségi őrzésének, ügyeleti és biztosító szolgálatának ellátását.”

Az 1987 nyarán elkezdett kísérletek 1989 tavaszáig azonban még mindig csak kisebb területekre vonatkozó gyakorlatokig jutottak el, így nem is vezették be. Természetesen ettől függetlenül az antennák „élesítése” is szükségtelemmé vált

A formális alárendeltség, ezen belül a műszaki kapcsolatok az MSZMP és a Munkásőrség között éppen a tárgyalt levelezés időszakában szűntek meg, hiszen az első levél időszakában, április 20-án a Munkásőrség még az MSZMP közvetlen irányítása alatt állt, de a Központi Bizottság május 8-ai ülése után a szervezet a Minisztertanács felügyelete alá került. A Minisztertanács több mint 150 millió forinttal kurtította meg a szervezet költségvetését, így az antennák építése is lekerült a napirendről, már csak azért is, mert - közös elhelyezés esetén - a Munkásőrséget a MOP Híradó osztály vezetőjének 24/1989. számú, május 22-ei intézkedése értelmében leválasztották a pártbizottságok telefonközpontjairól (június 30-ai határidővel), s ezzel megszűnt a két szervezet híradástechnikai összefonódása. Borbély Sándor országos parancsnok pedig arról értesítette, a pártbizottsági székházak első titkárait, hogy a Minisztertanács 807/1989. számú utasítása alapján „1989. június 1-jei hatállyal megszüntetem a [...] pártszékház munkásőrségi őrzésének, ügyeleti és biztosító szolgálatának ellátását.”

Az iratok jelzete: MOL M-KS 295. f 1. cs. 1989/1. 6. e.

Források

A kispesti SZDSZ szórólapjai a kerületet érintő kérdésekről

a.

Tájékoztató levél a budapesti parancsnok részére a kispesti SZDSZ szervezet Munkásőrség elleni támadásairól

MUNKÁSŐRSÉG BUDAPESTI PARANCNSOKSÁGA

Forró Dezső Parancsnok Elvtárs
Budapest

Tárgy: információ

Jelentem, hogy a kerületünkben az elmúlt hét során két alkalommal munkásőrséget is érintő szórólapokat juttattak el hozzánk, melyeket a Szabad Demokraták Szövetsége terjeszt.

Az egyik szórólapok főként a XIX. kerület 22. sz. tanácstag-választó körzet területén terjesztették - ezt egyik munkásőrünk juttatta el hozzánk 1989. 04. 21-én. (A benne foglaltakat Soós Kálmán elvtárnak 04. 22-én jelentettem.) a 22-es lakókerület területén egységünkhöz tartozó munkásőr nem lakik.

A másik szórólapot ismeretlen személy vagy személyek 1989. 04. 22-én 16.00 és 17.00 óra közötti időben az egységparancsnokság bejáratára ragasztották fel, melyre egy szolgálaton kívüli munkásőrünk hívta fel az ügyelet figyelmét. A rölap leszedése után jelentették az ügyeletes parancsnoknak. (Az eseményről a Budapesti Parancsnokságot 04. 24-én szóban tájékoztattam.)

A kerületben - a mindkét szórólapon szereplő 04. 27-i SZDSZ-es programmal kapcsolatosan - plakátokat is ragasztottak ki, ezeken a munkásőrséget érintő megjegyzések nem szerepelnek.

A két szórólapot mellékelten csatolom.
Melléklet: 2 lap

(Markov András)
egységparancsnok Egy pld. kettő lap -- mell.
Kapja: 1. sz. pld. címzett + mell.
2. sz. pld. Irattár

b.

A kispesti SZDSZ szervezet vezetőjének beszámoló körlevele és felhívás a párt helyi programismertető gyűlésére

Tisztelt Lakótársak! (22. sz[ám]ú körzet)

Mint azt Önök már tudják, közel három éve kezdtem el azt a munkát, melyet most siker koronázott. A Báthory u-i régi kiskeresztmetszetű gázvezeték cseréjét kértem az Önök aláírásának összegyűjtésével is, a Fővárosi Gázművektől. Ebben a munkában, bár ezt többször kértük a terület tanácstagjától, D. J.-től, nem tett semmiféle lépést. Sőt, az elmúlt utolsó alkalommal megtartott beszámolóján ezzel kapcsolatos kérdésemre, válaszként egy több mint két éves levéllel próbált válaszolni.

Most levelemhez mellékelem a Fővárosi Gázművek ezzel kapcsolatos döntését, és kérem, hogy akik a gázvezetésekre rá kívánnak csatlakozni, téli tüzelőjük beszerzését ennek figyelembevételével tegyék meg. A gázvezeték cseréje senkire költségterhelést jelenteni nem fog. Rövidesen beszámolókat Önöknek a Televízió adások vételét illetően milyen megoldás válik lehetségessé, hogy Önök azt élvezhető formában venni tudják Ezen kívül levelet intéztem a Munkásörtség Országos Parancsnokságához a kispesti munkásör laktanya udvarán felállított antenna tartó acéltorony tárgyában, mely nem csak helyi probléma, hanem úgy állapítottam meg, hogy egyféle gyorsriasztást célzó Budapesti összes kerületében létesített rádiótorony.

Levelemben megkérdeztem, milyen költséggel, mi célból, kinek a megbízásából költik az ország a költségvetés s egyben az Önök pénzét, akkor, amikor hazánk gazdasági helyzete a takarékosagra kell, hogy intsen minden, a döntésekért felelősséget vállaló kormányzati szervezet. A munkásörtség megszüntetése minden feleslen gondolkodó állampolgár akarata kell, hogy legyen, hiszen tevékenységükkel egyáltalán nem töltenek be *semmiféle* fontosságukat.

Fentiekben túlmenően közlöm a 22-es körzetben élő Tisztelt lakótársakkal, hogy az elkövetkező napokban, mint a terület - lakóbizottságának elnöke és a Szabad Demokraták Szövetségének Kispesti szervezetének megbízottja, visszahívást kérő aláírásgyűjtést indítok más lakótársak segítségével D. J. tanácstagságát illetően.

D. J. az érvényes Tanács törvény értelmében nem tett eleget közmegbízásának. A Tanács titkárságán ellenőriztem 1986-tól kezdődően a tanácsüléseken való részvételét. Az azóta eltelt három év alatt a lehetséges 23 tanácsülésből öt alkalommal vett részt, volt olyan esztendő - 1987-ben - amikor egyetlen ülésen sem jelent meg. Ezért a megtekintett jkv.-ek alapján a Tanács vezetése szóbeli figyelmeztetésben róttá meg. Természetesen Önök és valamennyien mindezekről nem tudunk, csak azt érezhetjük, hogy lakókörzetünk problémáival nem foglalkozott az igazán arra illetékes!

Ezért kérem Önöket, amikor kézhez kapják a visszahívást követelő aláírásgyűjtő ívet, aláírásukkal támogassák kezdeményezésem, melyet már régen sok-sok lakó felvetett. Felhívom szíves figyelmüket, amennyiben közérdekű vagy egyéni problémájuk van, személyesen vagy levélben keressenek meg, és ígérem, a tőlem telhető legtöbbet el fogok követni az Önök érdekében.

Ezen kívül szeretném bejelenteni, hogy a Szabad Demokraták Szövetsége kispesti Szervezete találkozni kíván a kerület választópolgáiraival, hogy ismertethesse elkészült Programját, mely széles körben tárgyalja a politikai és gazdasági kérdéseket.

Az ezzel kapcsolatos találkozóról készülnek szórólapok és plakátok, melyet Önöknek is megküldök. A találkozó időpontja: 1989. április 27. csütörtök du. 17 órai kezdettel.

Helyszín: Kispesti Munkásotthon Művelődési Ház, XIX. ker., Marx u. 50. sz.

Baráti üdvözléssel:
Kőhalmi István
1191 Bp. B. u. xx. sz.
T[elefon]: xx

c.

Röplap a kispesti SZDSZ szervezet követeléseiről

DEMOKRATA BARÁTAINK!

Bebizonyosodott: a bolsevik típusú pártok - a maguk hirdette történelmi harcban - elvéreztek. Az „élcsapatok által „tudományosan” vezérelt pártállam-gazdaságok, melyek nem kíméltek EMBERT, energiát, anyagot, környezetet, kultúrát a fanatizmusukban nem kevesebbet tűztek ki célul, mint a természet átalakítását - ezek a gazdaságok az erőszakos társadalmisítások „jóvoltából” a '80-as évek közepére azokhoz az ósállat-monstrumokhoz váltak hasonlókká, melyek az adott időszakban léteztek ugyan, de a körülmények változása - mivel alkalmazkodásra képtelennek bizonyultak - gyors kipusztulásukat eredményezte. Ezeknek a messianisztikus pártoknak az uralmuk alatt épített „szocialista” csődtömegre nincs se „tudományos”, se „forradalmi” válaszuk.

IDEJÜK LEJÁRT!

Ha elfogadjuk, hogy nemes célokat csak nemes eszközökkel lehet elérni, úgy bátran kijelenthetjük: soha nem volt morális alapja a bolsevikok által vallott kommunisztikus eszménynek. Az utópia mögött egy szűk kisebbség hatalomörülete húzódtott meg. Az inkvizíció mára megkopott, de a módszerek „finomodása” senkít ne tévesszen meg, az „engedmények” nem a „forradalmi” ideológiából erednek, az ideológia kényszerül áldozni a HATALOMBAN MARADÁS oltárán. Ameddig a pártok a „proletár” diktatúra időszakában kialakított, a közélet minden területét kézbe tartó szervezeti felépítésében nem történik alapvető változás, az ilyen „áldozatok” a Szabad Demokraták Szövetsége csupán taktikázásnak tekintti.

KÖVETELJÜK:

AZ MSZMP OSZLASSA FEL A MUNKÁSÖRSÉGET, SZÜNTESSE MEG ALAPSZERVEIT EGYFELŐL A FEGYVERES TESTÜLETEKBE, MÁSFELŐL A MUNKAHELYEKEN!

A nemzet sorsa, gyermekeink sorsa nem múlhat egy kiváltságos csoport által megszabott „ideológiai” korlátokon, vagy az általuk tett látszatengedményeken! Sorsunk jobbrafordulását, a nemzet és az egyén önrendelkezési jogának kivívását csak önmagunktól várhatjuk!

E jogunk biztosításához kíván a

S Z A B A D D E M O K R A T Á K S Z Ö V E T S É G E

programot adni.

MIT AKARUNK?

SZABAD VÁLASZTÁSOKON POLITIKAI ÁTTÖRÉST, MELY A GAZDASÁGOT A RÁKÖDÖTT TÉVESZMÉK ALÓL FELSZABADÍTTJA, AZT TETSZHALOTTÁGÁBÓL FELELESZTI, EZÁLTAL ALAPOT TEREMTVE AZ EGYÉN FELEMELKEDÉSÉHEZ.

A program részletes ismertetésére, vitájára, közös továbbgondolására

EGYÜTTES KÉPVISELETÉRE

Hívunk minden érdeklődőt.

Helyszín: Kispesti Munkásotthon Művelődési Ház XIX. Marx u. 50.
Időpont: 1989. április 27. csütörtök du. 17 óra.

(Terembérleti hozzájárulás: 30.- Ft)

A K Ö Z T Á R S A S Á G J Ó L É T E L E G Y E N A L E G F Ő B B T Ő R V É N Y I

Jelzet: MOL M-KS 295. f. 1. cs. 1989/1. ó. e.

Az SZDSZ Kőbánya-Kispesti Szervezete Ügyvivői Testületének levele a Munkásörség Országos Parancsnokságának

a.

Az SZDSZ Kőbánya-Kispesti Szervezete Ügyvivői Testületének levele a Munkásörség Országos Parancsnokságának

Munkásörség Országos Parancsnoksága
1525 Bp. Pf. 246.

Tárgy: információ kérése

A Szabad Demokraták Szövetsége Kőbánya - Kispesti szervezete, valamint a kispesti 22. sz[ám]ú tanácsstagi körzet nevében, az alábbi közügyben kéri az Országos Parancsnokság, illetve az illetékesek állásfoglalását.

Az elmúlt három hónapban a XIX. kerület Hunyadi u. 2-4. sz. alatt, a XXI. kerület Tanácsház tér 7. sz. alatt, valamint a XVIII. Kerület Vöröshadsereg út 170. sz. alatti munkásör laktanyák udvarán, beton alapokra helyezett acél antenna tartószerkezetet állítottak fel.

Feltételezzük, hogy ehhez hasonló építmények a város többi kerületeiben is felállításra kerültek. Fentiek kapcsán az alábbi kérdésekre várunk választ az illetékesektől:

1. Kinek a megbízásából, milyen céllal határozták el ezeket a beruházásokat, akkor, amikor az ország katasztrofális helyzetben van, amikor a költségvetésnek minden feleslegesen kiadott pénze súlyosan terheli az államkasszát, közvetlen hatást gyakorolva a lakosság megélhetésére?
2. Választ várunk arra, hogy ezeknek a kb. 40-50 m magas tornyoknak mennyi a bekerülési összege, a teljes felszerelésével együtt (egyenként), és végül is hány kerületben (esetleg országosan) készültek hasonló építmények?

Le kívánjuk szögezni, hogy jelen helyzetben, amikor az ország a demokratizálódás útjára lépett, és a független politikai szervezetek és pártok egyként követelik a munkásörség teljes felszámolását, az MSZMP burkolt fegyveres hadseregének megszüntetését, teljesen oktalan és felelőtlen döntés újabb *milliók nagyságrendű kiadásokkal terhelni* a Nemzetet!

Tiltakozunk minden olyan elhibázott, az országot a csőd felé taszító döntés ellen, hogy a társadalmat a teljes elszegényedés felé sodorják.

Közöljük Önökkel, hogy levelünket a sajtó és a rádió nyilvánosságával közöljük.

Budapest, 1989. április 20.

A Szabad Demokraták Szövetsége Kőbánya-Kispesti
Szervezete
Ügyvivői Testület

b.

14-67/2/1989.
SZABAD DEMOKRATÁK SZÖVETSÉGE
Kőbánya - Kispest Szervezete
Vezetőjének!
Budapest
Báthory u. 16.
1191

Tárgy: tájékoztatás

Tájékoztatom a Tisztelt Szervezet vezetőjét, hogy f. év április 20-i keltezéssel az Önök nevében íródott „információ-kérés” tárgyú levél érkezett hozzám. Szerzője érdeklődik a Munkásörség rádió-antenna rendszerei telepítésének céljairól, költségeiről, azokat oktalannak minősítve, mert „a független politikai szervezetek és pártok egyként követelik a Munkásörség teljes felszámolását.” Ezzel összefüggő tiltakozása a sajtó és a rádió nyilvánosságát is kilátásba helyezi.

A megkeresés nélkülözi a hivatalos levelezés elemi kellékeit, feladója a címét nem tüntette fel, a levelet nem írta alá! Ezért kénytelen vagyok azt - figyelemre nem méltó - névtelen levélnek minősíteni, feltételezve, hogy a T. Szervezet nevével rosszhiszeműen visszaéltek. Annál is inkább, mivel a fenyegető módon kilátásba helyezett sajtó és rádió nyilvánosságra hozatal elmaradt.

Másrészt nem tételezem fel, hogy a politikai élet kultúrájának igényességét hirdető SZDSZ-hez tartozó bármely szervezete ilyen számonkérő, fenyegető stílusban kérjen információkat, még az általa feleslegesnek ítélt intézményektől sem.

Amennyiben tájékoztatásom a T. Szervezet vezető testületének érdeklődését felkelti, úgy munkatársaimmal készséggel állok rendelkezésükre.

Budapest, 1989. május 03.

Tisztelettel:
Forró Dezső

c.

Munkásörség Budapesti Parancsnoksága
1525 Bp. Pf. 251.
Forró Dezső részére

Tárgy: válasz az Ön 14-67/2/89. sz[ám]ú levelére

Köszönettel, s egyben meglepetéssel vettük kézhez fenti számú levelét, mely válaszként érkezett, az 1989. április 20-án írt „információ-kérése” tárgyú megkeresésünkre.

Válaszlevelével kapcsolatban az alábbiakat tartjuk szükségesnek leszögezni.

1. Ellentétben az Ön által használt megfogalmazással, miszerint „...az Önök nevében íródott ? levél érkezett hozzám”, kijelentjük, hogy az Szervezetünk nevében, általunk íródott.
2. Ami a „megkeresés nélkülözi a hivatalos levelezés elemi kellékeit ...” idézett megjegyzést illeti, mely szerint Ön levelünket névtelennek, fenyegetőnek ítélte:
 - o nos, levelünket ajánlva, postai úton küldtük meg, természetesen feladóval és pontos címmel ellátva, melynek eredményeként kaphattunk Öntől pontosan címzett válaszeletet.
 - o Az Ön által hiányolt aláírásról csak annyit: Szervezetünknek nincs (és nem is lesz) egyszemélyi „vezetője”. Számunkra rossz emlékű, elveinkkel ellentétes titulus ez, s bízunk benne: Ön sem az „összemosás” jegyében használja ezt a megszólítást. Jelenleg Szervezetünk egyeztetett álláspontjainak képviselőjét, a három fős Ügyvivői Testület látja el, melynek nevében, valamint a jelzett 22-es tanácsstagi körzetben működő egyik, lakóbizottsági elnök, jelen esetben szerény személyem nevében küldtük meg Önnek levelünket. (Kőhalmi István 1191 Bp. B. utca xx. sz.)

Levelének további részéhez kapcsolódva, hisszük, hogy a köz érdekében íródott határozott hangú, a nyilvánosságra utaló, s arra törekvő levelet nincs oka az Ön által képviselt szervezetnek önmagára nézve „fenyegető hangúnak” minősíteni.

Korábbi (1989. április 20-i) levelünk tartalmára, továbbra is várjuk az Ön érdemi válaszát, így reméljük, a két dokumentum (mert, hogy így gondoltuk), együtt kerülhet a sajtón keresztül a nyilvánosság elé.

Budapest, 1989. május 8.

A Szabad Demokraták Szövetsége Kőbánya-Kispest Szervezete
Ügyvivői Testület
Cím: 1191 Bp. B. u. xx. sz.

d.

Sz: 14-67/5/1989.

KÓHALMI ISTVÁN
Lakóbizottsági elnök részére

Budapest
B. u. xx.
1191

Értesitem, hogy május 13-án kézbesített válaszlevelét - amelyben igazolta korábbi „információ kérését a munkásör-laktanyák udvarán betonlapokra helyezett antennatartó szerkezetek” ügyében - kézhez vettem.

Soraiból kitérünk, hogy - „a jelzett 22. tanácsstagi körzetben működő egyik lakóbizottsági elnök, jelen esetben szerény személyem nevében küldtük meg Önnek levelünket (Kóhalmi István 1191 Bp. B. utca xx.).”

További utalás található arra is, hogy levele „a köz érdekében íródott határozott hangú, nyilvánosságra utaló és arra törekvő”.

Mindezekre különös tekintettel helyesnek és korszerűnek tartom, hogy az Ön által állítólag képviselt 22. tanácsstagi körzet nyilvánossága előtt - szükség esetén nyílt vitában - adjunk a közösség számára választ a felvetődött kérdésekre.

Ismereteim szerint erre f. év június 5-én 17 órakor nyílik lehetőség. Gondoskodom arról, hogy a Munkásörtség képviselője az érdeklődők rendelkezésére álljon. Úgy gondolom, hogy ennél „érdemibb” megoldást szíves soraira nem választhattam. Egyben közlöm, hogy ezzel az ügyet már csak azért is lezártam tekintem, mert közügyek szempontjából tisztességesebbnek tartom, mint a szenvedélyektől fűtött, udvariatlan és egyre költségesebb levelezést.

Budapest, 1989. május 29.
Forró Dezső

Jelzet: MOL M-KS 295. f. 1. cs. 1989/1. ő. e.

Címkék:

[munkásörtség](#) [3]

[MOP](#) [4]

[Munkásörtség Országos Parancsnoksága](#) [5]

[SZDSZ ügyvivő](#) [6]

[Kispest](#) [7]

[MONOLOG rendszer](#) [8]

[antenna](#) [9]

Kiadás: 10. évfolyam (2010) 3. szám

Forrás webcím: https://www.archivnet.hu/politika/a_kispesti_szdsz_vezeto_esete_a_munkasor_antennakkal.html

Hivatkozások

[1] https://www.archivnet.hu/politika/a_kispesti_szdsz_vezeto_esete_a_munkasor_antennakkal.html

[2] https://www.archivnet.hu/.../galeria_pop.php%3Fga_id%3D6

[3] <https://www.archivnet.hu/cimkek/munkasorseg>

[4] <https://www.archivnet.hu/cimkek/mop>

[5] <https://www.archivnet.hu/cimkek/munkasorseg-orzagos-parancsnoksaga>

[6] <https://www.archivnet.hu/cimkek/szdsz-ugyvivo>

[7] <https://www.archivnet.hu/cimkek/kispest>

[8] <https://www.archivnet.hu/cimkek/monolog-rendszer>

[9] <https://www.archivnet.hu/cimkek/antenna>